

[Ib Thyregod.]

hos de embedsmænd, som udnævnes. Også i Sverige er det sådan, at de højere tjenestemænds udnævnelse skal ske i statsrådet. Endvidere er der en bestemmelse om, at der forinden enhver udnævnelse skal forelægges et forslag, som mindst skal omfatte 3 personer. Dette forslag skal offentliggøres, og der er en mulighed for andre, forbigående ansøgere for at klage over dette forslag, inden den endelige afgørelse træffes. Også i Finland er der foreskrevet statsrådsbehandling, forslaget skal forelægges på samme måde som i Sverige, og endelig er der også mulighed for, at forbigående ansøgere og andre kan beklage sig over forslagene til besættelse. Sådan statsrådsbehandling er derimod ikke foreskrevet i Danmark. For Englands vedkommende er der nedsat en særlig kommission, der skal bedømme embedsmændenes kvalifikationer både ved ansættelse og med henblik på senere ansættelser, og der kan foretages egentlige konkurrencer. Også i Frankrig findes der muligheder i denne retning. Der er mulighed for konkurrence blandt embedsmænd, der er et forfremmelsesråd, og der er som en vigtig ting en mulighed for judicielt, altså juridisk, at rejse sager for en særlig forvaltningsdomstol med henblik på ansættelser.

Når man sammenligner de ordninger, som gælder i de øvrige nordiske lande og i Frankrig og England, med den ordning, som gælder herhjemme, må man sige, at de garantier, der findes i disse lande, ikke findes her i landet. Der er dog enkelte ansættelsesregler; jeg kan f. eks. nævne, at kandidater til højesteretsdommerembeder skal prøvevotere i højesteret før udnævnelsen. For alle andre dommeres vedkommende er det regeringen, der alene råder over udnævnelsen, og det er i og for sig betænkeligt, da der ofte er retssager mellem staten og den enkelte borger. Den eneste garanti, som vi har herhjemme, ligger i tjenestemandslovens § 2 om, at der skal foretages opslag af tjenestemandstillinger, men også denne bestemmelse kan i virkeligheden gøres til en formalitet, hvis man i forvejen reelt har truffet afgørelsen, før opslaget er foretaget.

Jeg har derfor rejst spørgsmålet om at gennemføre garantier på dette område på samme måde, som man har det i en række

andre lande, de nordiske lande, England og Frankrig. Jeg vil ikke her tage stilling til, hvilken af de anvendte fremgangsmåder der vil være den rigtige at anvende i Danmark, men jeg synes, det vil være rigtigt, at der snarest tages stilling til disse spørgsmål. Vi skal jo i nær fremtid efter al sandsynlighed tilslutte os fællesmarkedet, og det vil være rigtigt i videst muligt omfang at gennemføre sådanne demokratiske principper, som man har i andre lande, også for Danmarks vedkommende.

Jeg mener som et forslag, at man kunne have mulighed for en bedømmelse af sagkyndige; ministeren skulle naturligvis have afgørelsen. Men et bedømmelsesudvalg f. eks. kombineret med den offentlighed i forvaltningen, som vi stadig væk savner, og hvilket spørgsmål også er undergivet kommissionsbehandling, ville være til gavn ikke alene for borgerne, men også for de embedsmænd, der bliver tale om, og endelig også for regeringen, der på den måde kan henvise til dette i tilfælde af kritik.

Statsministeren (Kampmann): Spørgsmålet om fremgangsmåden ved forfremmelse af tjenestemænd har været inddraget under overvejelserne i forskellige lønningskommissioner og udvalg. Man har imidlertid ikke hidtil kunnet samle enighed om en fremgangsmåde, der kan eliminere det skøn over ansøgenes kvalifikationer i mange forskellige relationer, som efter sagens natur må udøves ved udvælgelser til stillinger, hvortil forfremmelse ikke sker og ikke bør ske alene efter rene anciennitetsprincipper. Jeg kan i øvrigt oplyse, hvad det ærede medlem øjensynligt ikke ved, at det i kommissoriet for det af finansministeriet i maj 1960 nedsatte udvalg vedrørende personalepolitiske problemer inden for centraladministrationen er fremhævet, at blandt de emner, som det vil være naturligt for udvalget at tage op, er spørgsmålet om personalebedømmelse og forfremmelse. I det udvalg er blandt andet Ministerialforeningen og Statstjenestemændenes Centralorganisation I og II repræsenteret. Jeg forventer, at den kommende betænkning fra udvalget yderligere vil belyse de problemer, det ærede medlem her har været inde på. Jeg synes, det er udmærket nærmere at få belyst fremgangsmåden vedrørende forfremmelser.